

Moeraslantaarn (*Lysichiton americanus*)

Foto: Johan van Valkenburg
Bron: NVWA

[Moeraslantaarn](#) is een overblijvende forse plant met bladeren die 40 tot 120 cm lang kunnen worden. Een bloeiende plant kan 1,5 m hoog worden. Kenmerkend is de 8 tot 25 cm lange bloeikolf die omsloten wordt door een heldergeel schutblad tot 45 cm groot. De bloemen geuren onaangenaam.

Aanwezigheid en impact in Europa

Stand van zaken in 2015: moeraslantaarn is aanwezig in Nederland, het Verenigd Koninkrijk, Ierland, Zweden, Duitsland, België, Noorwegen, Finland, Frankrijk, Denemarken en Zwitserland. De verwachting is dat ook vestiging mogelijk is in een aantal andere lidstaten, zoals Oostenrijk, Italië, Polen, Portugal en Spanje.

Effect op biodiversiteit / ecosysteem

Moeraslantaarn heeft zich in Europa gevestigd in vrij natuurlijke habitats, in enkele gevallen in Natura 2000-gebieden. Moeraslantaarn vormt na verloop van tijd een dichte vegetatie waardoor andere planten worden weggeconcentreerd.

Effect op ecosystemendiensten^[2]

Er zijn geen effecten bekend.

Overige effecten

De plant is giftig, maar vormt geen gevaar voor mens of dier.

Deze effecten waren aanleiding voor plaatsing van deze soort op de Unielijst van [EU-verordening 1143/2014](#).

Bron: [Europese risicobeoordeling](#)

Aanwezigheid en impact in Nederland

Stand van zaken in 2015: er zijn in Nederland een paar populaties van moeraslantaarn verspreid over het hele land in de groene ruimte. Daarnaast zijn er een groot aantal populaties van wisselende omvang in parken en tuinen.

Effect op biodiversiteit / ecosysteem

Jonge planten breiden zich langzaam maar gestaag uit en verdringen de overige vegetatie. Moeraslantaarn vormt hierdoor na verloop van tijd een dichte vegetatie waardoor andere planten worden weggeconcurrerd. In Nederland zijn enkele verwilderde populaties ontdekt in natuurgebieden. Moeraslantaarn groeit in moerasbossen die bedreigde planten bevatten.

Effect op ecosysteemdiensten^[2]

Geen effecten bekend.

Overige effecten

Zie onder 'Europa'.

Wet- en regelgeving

[EU-verordening 1143/2014](#)

Moeraslantaarn staat sinds augustus 2016 op de Unielijst met *invasieve exoten van EU-belang*. Een soort die op de Unielijst staat mag o.a. niet meer worden verhandeld. Verder geldt voor lidstaten de plicht om in de natuur aanwezige populaties op te sporen, te verwijderen, of als dat niet lukt, zodanig te beheren dat verspreiding en schade zoveel mogelijk wordt voorkomen. Voor plantensoorten die veel aanwezig zijn in particuliere tuinen, zoals moeraslantaarn, geldt dat verspreiding naar de omgeving moet worden voorkomen.

Wat te doen?

Het verwijderen van planten is de meest effectieve maatregel om verdere verspreiding naar de omgeving te voorkomen. Verwijdert u uw planten, gooi deze dan niet weg in de natuur, maar bij het groenafval. Het houden van deze soorten in botanische collecties is alleen mogelijk voor (wetenschappelijk) onderzoek of ex-situ bewaring. Hiervoor moet een vergunning worden aangevraagd bij [RVO.nl](#).

De NVWA ontwikkelt samen met provincies (en andere overheden), met water- en terreinbeheerders en andere experts eliminatie- en beheerplannen voor soorten op de Unielijst. Het gaat hierbij om plannen van aanpak voor de bestrijding van populaties die in de natuur aanwezig zijn (of waarbij vestiging in de toekomst kan plaatsvinden). Deze plannen worden gefaseerd gemaakt, te beginnen met de soorten die voor Nederland het meest relevant zijn. Zodra het (definitieve) plan klaar is, zal het hier beschikbaar worden gesteld voor download.

Meer info over moeraslantaarn

Oorsprongsgebied

Moeraslantaarn is oorspronkelijk afkomstig uit de westelijke staten van Canada en de Verenigde Staten.

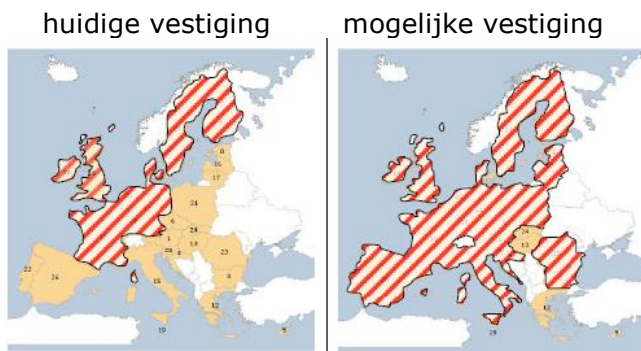
Habitat

Moerassen, natte graslanden, moerasbossen en oevers van poelen, vijvers, beken, rivieren en meren. Moeraslantaarn kan ook groeien in water tot 30 cm waterdiepte.

Introductieroute Europa

Moeraslantaarn werd geïmporteerd als tuinplant. Verwildering kan optreden, vanuit tuinen of kwekerijen, met name als in de buurt van de plant stromend water is. Het weggooien van plantenresten is een mogelijke introductieroute, evenals opzettelijke aanplant in natuurgebieden.

Aanwezigheid in de EU

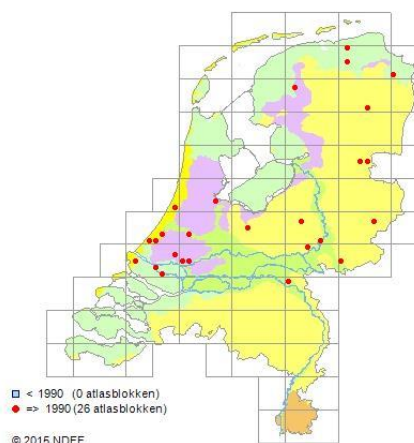

Introductieroute Nederland
Zie introductieroute Europa.

Aanwezigheid in Nederland

In 2015: er zijn in Nederland een paar populaties van moeraslantaarn verspreid over het hele land in de groene ruimte. Daarnaast zijn er een groot aantal populaties van wisselende omvang in parken en tuinen.

Eerste waarneming in de Nederlandse natuur: 2003.

Verspreiding van moeraslantaarn in Nederland. Bron: verspreidingsatlas.nl

Kans op introductie, vestiging en verspreiding

De kans op introductie is sterk verminderd sinds de plaatsing op de EU-lijst in 2016. Moeraslantaarn heeft zich al gevestigd in ons land. Zaden kunnen verspreid worden via stromend water. Alle tot nu toe gedane vondsten in de groene ruimte zijn terug te voeren op bewuste aanplant in het verleden.

Risicobeoordeling

[Europese risicobeoordeling](#)

Bronnen

[Nederlands soortenregister](#)

[Europese risicobeoordeling](#)

EU-factsheet

Laatste update: 13-7-2016